

Sævar Jóhannesson er ættaður úr Vestmannaoyggjunum, men flutti sum blaðungur til Reykjavíkar, har hann hevur búð og arbeitt innan lögregluna síðani

Fann familjuna í Føroyum

Íslendingurin Sævar Jóhannesson, sum er kriminalløgreglumaður í Reykjavík og serfrøðingur í fingramerkjum, var giftur við føroysku konu síni í nógv ár, áðrenn hann fann útav, at hann sjálvur hevði familju í Føroyum. Hann gjørdi av at fara at leita eftir føroysku ættarbondunum

Ættarbond

Orð & myndir
Kári Mikkelsen
karim@sosialurin.fo

Lesihugurin hevur altíð verið stórur, og íbúðin hjá Sævar Jóhannesson í Reykjavík og føroysku konu hansara, Emmu Hansen, er full av bókum og skjølum. Sævar er sera áhugaður í bæði søgu, siðsøgu, politisøgu, hernaðarsøgu og serligum hendingum í farnu øld.

Kriminalløgreglumaðurin, ið er ættaður úr Vestmannaoyggjunum, har pápin var lögreglumaður, er fremsti íslenski serfrøðingur í

at týða fingramerki. Hann hevur ikki talið á teimum nógvu brotsverkunum, ið eru uppláraði við tekniskum prógvum frá hansara arbeiði, men talan er um nógv hundrað mál, har brotsmaðurin er avdúkaður ígjøgnum tey fingramerki, ið eru sett á stað ella lutir.

Tá Sævar Jóhannesson fyriskjøtt 50 árum síðani møtti føroysku gentuni, sum seinni gjørdist kona hansara, fortaldi omma hansara, at hon átti eina mostur, ið flutti til Føroya í 1898. Sum ung hevði mosturin tænt á Eystfjørðinum, har hon møtti einum føroyingi, ið bað hana koma til Føroya at giftast við sær.

Hann fór undan, og nakað eftir kom hon aftaná. Komin til Føroya var onginn maður at taka ímóti henni, og har stóð hon við øllum

sínum viðføri og visti ikki síni livandi ráð. Meðan hon stóð har, kom ein kona til hennara, sum rak eitt gistingarhús niðri við havnina, og hon sá á íslensku gentuni, at henda hevði trupulleikar. Gentan dugdi sjálvandi ikki føroyskt, og tí bjóðaði konan henni at arbeiða hjá sær á gistingarhúsinum.

Seinni møtti íslenska gentan – ið varð kallað Gynna – einum ungum manni í Kirkjubø, sum kallaðist Jóannes Hansen, og hetta gjørdist maður hennara. Saman finga Guðrún Jónsdóttir Hansen og Jóannes Hansen trý børn. Jóannes, Jón og Guðrún. Jón er tann Jón Hansen, ið best er kendur fyri at hava stovnað lastbilafyrirøku við sama navni, sum í nógv ár var ein tann størsta í Føroyum. Í dag er tað

abbasonurin, Jón Hansen, ið rekur fyrirkuna.

Hin bróðurin, Jóannes Hansen, gjørdist skipari og reiðari, meðan systirin, Guðrún Margrét Joensen, bleiv bóndakona í Bø. Stig varð tikið til eina stóra familjuveitslu á Mýrisnípuvegi, har íslenski frændin varð boðin við.

Alt familjufólkið bæði í Havn og aðrastaðni kom við, og tað var virkuliga stuttligt. Seinni havi eg skrivað ættarsøguna um bæði familjuna í Íslandi og í Føroyum og bytt eitt hefti út til familjulimirnar, sum tey hava verið sera glað fyri, sigur Sævar Jóhannesson. Hann vísir á, at hann hevði í nógv ár havt ein góðan vinmann í Føroyum, Mourits Mohr Joensen, uttan at

vita av, at hann var í familju við konu hansara, Emi Fridu Joensen.

Seks abbað børn í Føroyum

Sævar Jóhannesson byrjaði sum lögreglumaður í 1960, og fyrstu trý árinum arbeiddi hann í búna, men bleiv so kriminalløgreglumaður í teknisku deild, har hann kom at arbeiða við at lesa og týða fingramerki. Og sjálvt um hann fór á eftirløn fyri fimm árum síðani, so arbeiðir hann framvegis hálvan dag. Við øðrum orðum hevur hann á leið 45 ára royndir við hesum arbeiðinum. Hann hevur nógv tey seinastu árinum verið tann førandi – fyri ikki at siga – einasti, íslenski serfrøðingurin á hesum økinum.